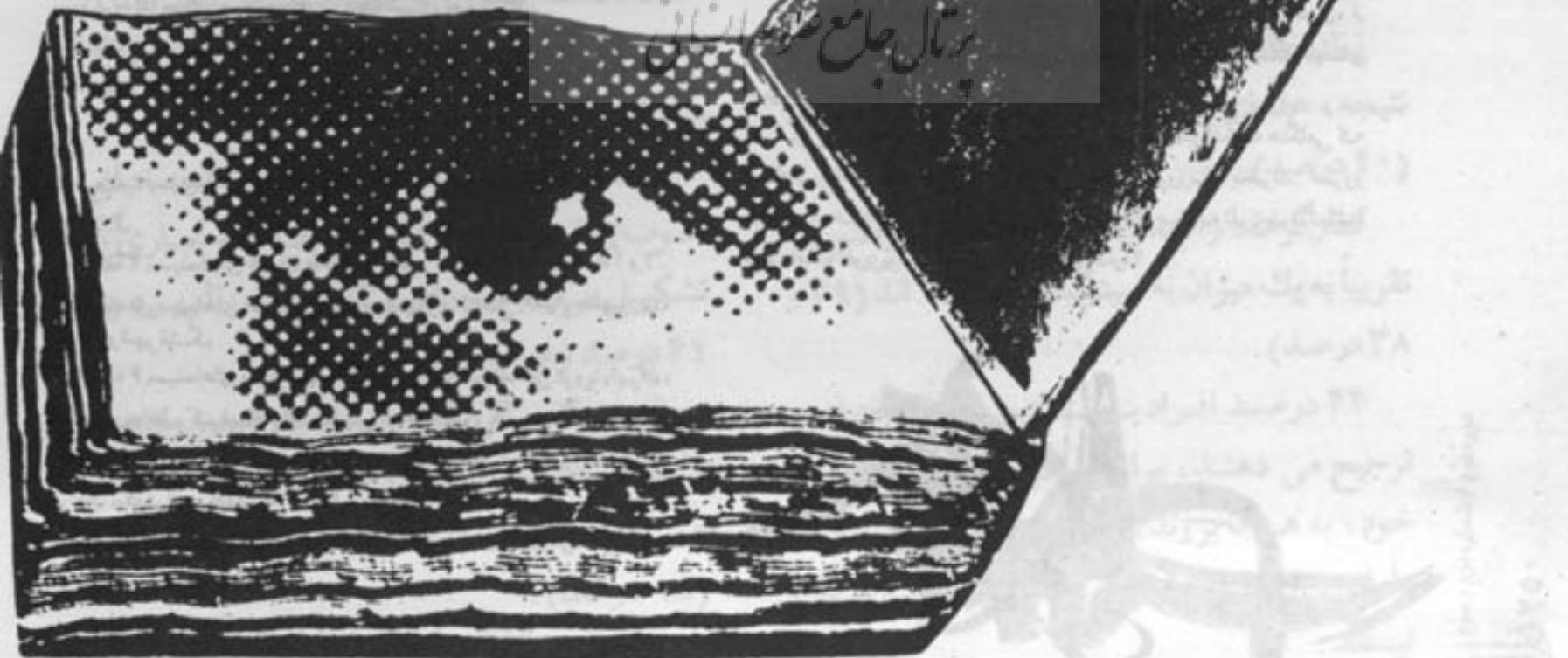
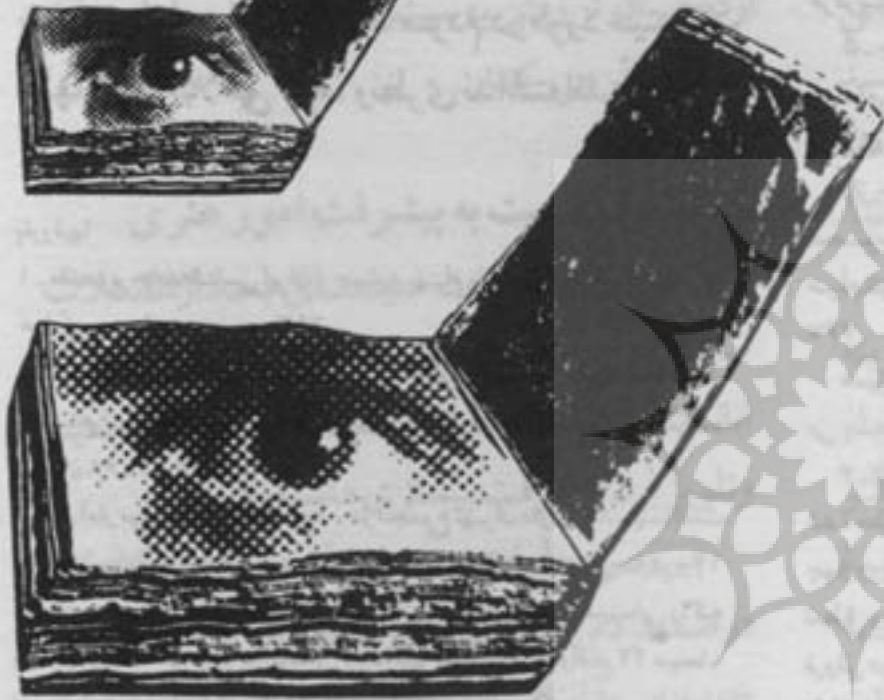

معرفی کتاب

کتاب ذیل که از تازه‌ترین انتشارات سینمایی خارجی می‌باشند از سوی بنیاد سینمایی فارابی در دست ترجمه برای انتشار می‌باشند.

شورای عالی فرهنگ و مطالعات فرنگی

پرتال جامع علوم انسانی

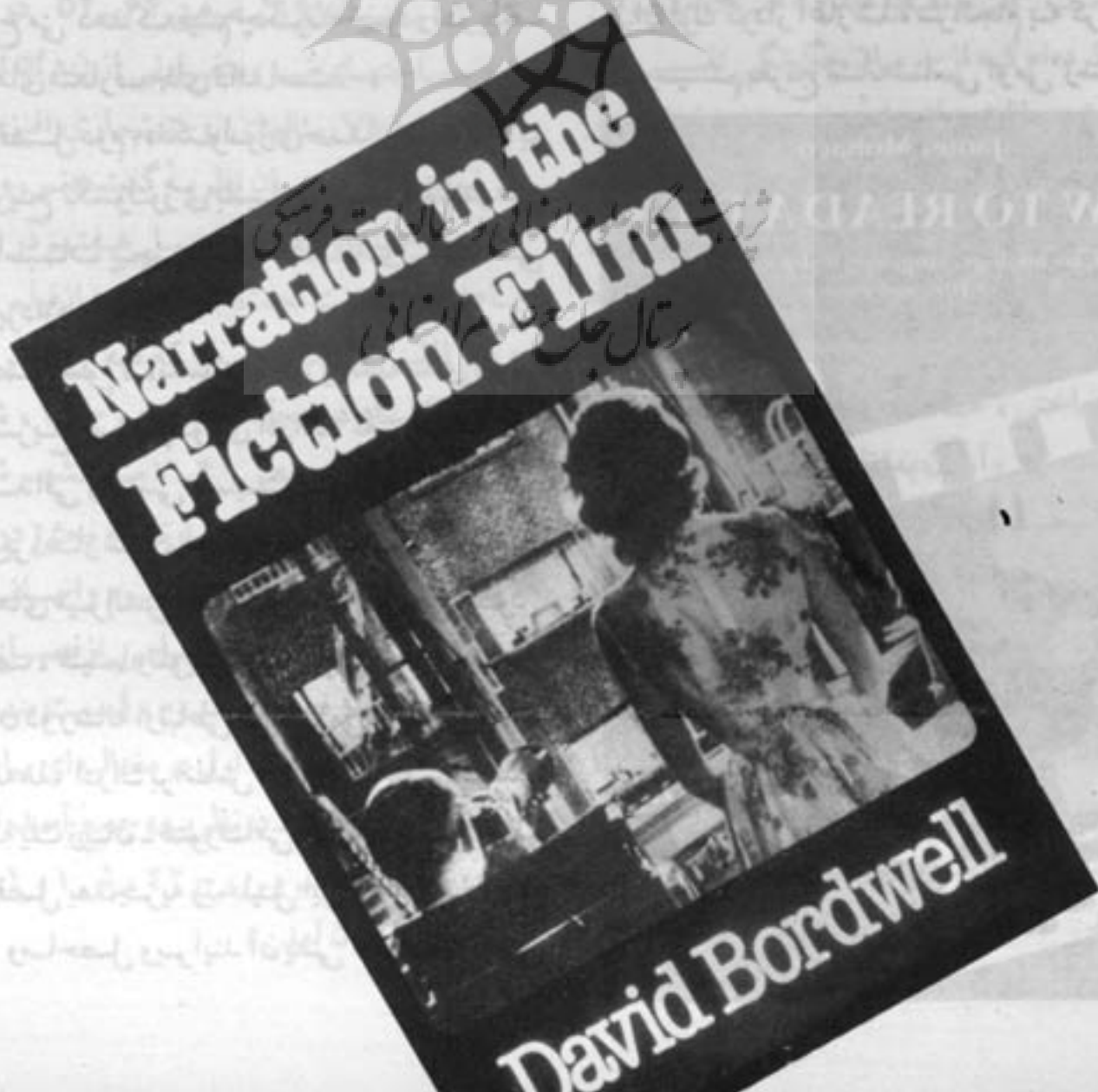
point
of view

روایت»، «روایت و زمان»، «روایت و مکان»، و «روایت و اعمال انسانی در اشکال مختلف فیلمهای سینمایی». بخش سوم کتاب نیز بحث روایت سینمایی را در یک زمینه تاریخی مطرح می کند و با ارائه مثال و نمونه سعی در تفهیم ادبیات و فن شعر توصیفی کرده است که زمینه ای استدلالی و مبتنی بر تجربه است. این بخش دارای ۶ فصل تحت عناوین: «شیوه ها و الگوها»، «روایت کلاسیک»، «روایت هنری - سینمایی»، «روایت به شیوه ماتریالیسم تاریخی»، «روایت پارامتری» و «روایت سینمای گودار» می باشد. این کتاب با ۳۶۲ صفحه در قطع بزرگ از انتشارات دانشگاه ویسکانسین آمریکا است که در سال ۱۹۸۵ به چاپ رسیده است.

روایت در فیلم داستانی

نوشته دیوید بوردول

این کتاب در سه بخش و سیزده فصل به رشته تحریر درآمده است. در بخش نخست این کتاب نویسنده طی دو فصل به بررسی دو قسم کلی تئوری های موجود در روایت یعنی: «تئوری های نمایشی روایت» (منسوب ارسطو) و «تئوری های نقلی - بیانی روایت» می پردازد و شرح مفصلی در زمینه جزئیات روایتی در نمایش و نیز روایت، هم به عنوان پدیده ای فرا زبان و هم به عنوان ادا و اظهار صریح لفظ، ارائه می دهد. هدف نویسنده در بخش دوم ارائه فن زیبایی شناختی روایت است که شامل تمرینی بر زیبایی شناسی نظری است و طی پنج فصل ذیل مطرح می گردد: «نقش بیننده»، «اصول و قواعد

چگونگی درك فيلم

هنر، تكنيك، زبان، تاريخ و نظريه فيلم
نوشته: جيمز موناكو

چگونگی درك فيلم (چگونه فيلم را بخوانيم)

مؤلف سينما را عمدتاً يك رسانه ارتباطی - و به مثابه يك زبان - می داند، و بخصوص در فصل سوم شرح می دهد كه فيلم را چگونه - همانند مثلاً زبان نوشتاری - باید «خواند» . كتاب در شش فصل تنظيم شده و در هريك از اين فصول، تلاش عمده مؤلف، تجزيه و تحليل تأثير روانی فيلم بر مخاطب و چگونگی تأثيرات سياسی آن بوده است .

در فصل اول؛ «فيلم به عنوان هنر» با عناوين ماهيت هنر، طيف هنرها، فيلم، هنرهای ضبطی و ساير هنرها و مقایسه فيلم با اين هنرها، شرح می دهد كه فيلم چگونه خود را در طيف هنرهای متعارف جای داده است .

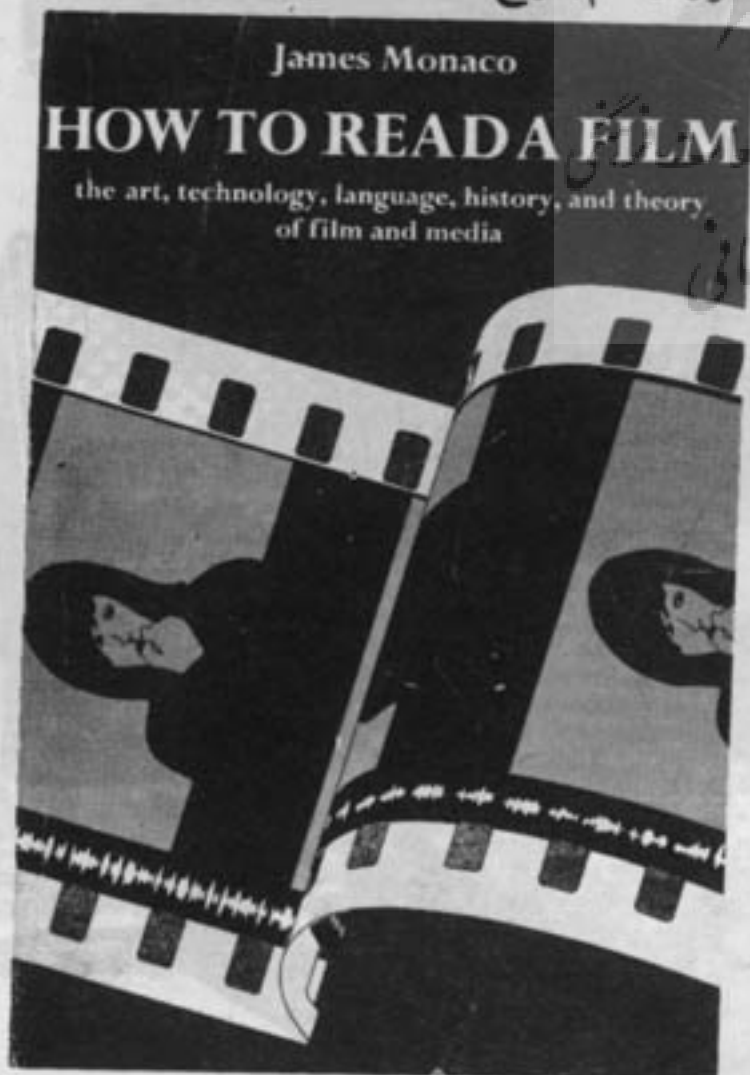
در فصل دوم؛ «تكنولوژی صدا و تصوير» به تشریح تكنولوژی بسيار پیچیده فيلم در متن مناسبات پیچیده تر اقتصادی - سياسی می پردازد .

فصل سوم؛ «نشانه و نحو» [جمله بندی] فيلم، با تشریح فیزیولوژی ادراك، تعريف معانی مصداقی و ضمنی، سيستم ادراك یا «قرائت» تصوير آغاز شده، سپس جمله بندی فيلم توسط كدهای میزانشن و مونتاز تشریح می شود . مؤلف، سينما و تلویزیون را بیش از هرچیز به با عنوان دورسائه ارتباطی فراگیر می داند . در اين رسانه ها، ادراك بر اساس قواعد خاصی - درست شبیه يك زبان - صورت می گیرد . بخش اعظم اين فصل به تجزيه و تحليل اين قواعد، تاريخ آن، و ما حصل و برآیند آن یعنی نشانه شناسی

و برآیند آن یعنی نشانه شناسی اختصاص دارد .

فصل چهارم؛ «شكل تاريخ سينما»، تاريخ فيلم را از سه جنبه اقتصادی، سياسی و زیبایی شناسی مورد توجه قرار می دهد و در بخش سوم اين بررسی، سينما را در تقابل های متعددی از جمله : لومير در مقابل مدليس، رئاليسم در برابر اكسپريسيونيسم، تئوری گونه ها در مقابل تئوری مؤلف و... شرح می دهد . سپس به مواردی مثل سينمای هالیوود، موج نو، سينمای آوانگارد، سينمای مستقيم و بالاخره سينمای جهان سوم می پردازد .

فصل پنجم؛ «شكل و نقش نظريه فيلم»، با تشریح نظريات واشل ليندسی، هوگومونستر برگ، رودلف آرنهائيم، زيگفريد كراكوثر، پودوفكين، آیزنشتين، بلابالاش، آندره بازن، وژان لوك گودار آغاز شده سرانجام به كريستيان متروسيستم بفرنج نشانه شناسی اومی رسد .

edward r. branigan

point of view in the cinema

a theory of narration and subjectivity in classical film

m mouton publishers

و در فصل شش؛ «رسانه‌ها»، به ارتباط مستحکم و روز به روز در هم تنیده‌تر سینما با دیگر رسانه‌های ارتباطی - تلویزیون، رادیو، ضبط صدا، نوار و صفحه - می پردازد.

نقطه دید در سینما

نظریه روایت و ذهنیت در فیلم کلاسیک
نوشته: ادوارد ر. برانینگان

در بخشی از مقدمه کتاب که به معرفی آن می پردازد آمده است:

«اثر حاضر نتیجه دو تجدید نظر اساسی در رساله دکترای من از دانشگاه ویسکانسین (Visconsin) و احد مدیسون (Madison) در سال ۱۹۷۹ است. آن رساله به نحو قابل ملاحظه‌ای بسط یافته، تصفیه شده و روز آمد شده است. من با نقطه دید به عنوان مفهومی رفتار کرده‌ام که از جریان چگونگی تفسیر یک ناظر از توصیفات یک داده حسی پدیدار شده در یک متن، سراغ می دهد. هدف من این بوده که نشان دهم این مفهوم را می توان در وجهی دقیق برای یک نظام تجسمی بدون توسل به مشاهده کنندگان فرضی، اصطلاحات مبهم روانشناختی، حالات و درجات آگاهی یا تشبیهات سهل و آسان به نظریه ادبی، به کاربرد. اگر چه بحث من بریک قیاس با «دستور زبان زیابا و گشتاری» (Transformational generative grammar) [نظریه چامسکی] استوار است، می توان ارتباطات مهمی را نیز متساویاً با «دستور زبان موردی زیابا» (generative case grammar) در آن کشف کرد.

بخشهایی از کتاب قبلاً در مجلات منتشر شده‌اند. فصل پنجم کتاب شرح مفصل تری

است از مقاله «تبدیلات صوری نمای نقطه نظر» منتشر شده در مجله اسکرین (Screen)، ج ۱۶، ش ۳، پاییز ۱۹۷۵، صص ۶۴-۵۴. در اینجا من ساختهای نو و متفاوتی از ن د (Point of View: Pov) و مثالهای نو و بیشماری افزوده‌ام. نیز نمای ن در در میان نظریه گسترده تر روایت و ذهنیت جای داده‌ام. فصل هفتم در ابتدا با عنوان «ذهنیت تحت محاصره» از فیلم هشت و نیم فلینی تا داستان مردی که که اراده اش را در فیلم وانهاد در مجله اسکرین، ج ۱۹، ش ۱، بهار ۱۹۷۸، صص ۴۰-۷ منتشر شد. اضافات اصلی در این عبارتند از بحثی در مورد نماهای آینه‌ای در قسمت سوم و اضافاتی در یادداشت ها. بخش هایی از فصل اول، قسمت پنجم؛ فصل سوم، قسمت سوم؛ و فصل هشتم، قسمت اول در مقاله ای با عنوان «ناظر و فضای فیلم - دو نظریه» جمع آمده‌اند که در مجله اسکرین، ج ۲۲، ش ۱، ۱۹۸۱، صص ۷۸-۵۵ آمد.

بحث قرار می گیرد و دیدگاه‌های کاملاً مخالفی را مطرح می کنند. سپس رابین وود به بحث در باره گونه و تئوری مؤلف می پردازد. مقاله بعدی یعنی مقاله باربارا کلینگر به طبقه بندی فیلمهای داستانی بر اساس ارتباطشان با ایدئولوژی اختصاص دارد. توماس شاتز بررسی گسترده راههای اعمال ساختگرایی به گونه راعرضه می کند. نوع خاص تجربه ایجاد شده به وسیله سینمای گونه ای در مقاله های توماس ساجک و باری کیت گرانت مورد بحث قرار می گیرد

... و در بخش دوم که به نقد گونه اختصاص دارد هر یک از مقالات، گونه ای خاص را از دیدگاهی متفاوت مورد بحث قرار می دهند و مجموعه این مقالات بررسی جامعی از انتقاد در باره گونه را تأمین می کند. از آنجا که ممکن است وسترن سرچشمه گونه سینمایی باشد و از آنجا که این گونه موضوع بحث ماندگارترین تحلیل ها بوده است، این بخش با بحثی در باره این گونه توسط داگلاس پای شروع می شود و پس از آن سینمای گنگستری، سینمای سیاه، سینمای فاجعه، سینمای وحشت، افسانه علمی و دیگر گونه ها توسط ادوارد میچل، پال شریدر، جان جی کاولتی، نگ گالاگر و گروه دیگری از نویسندگان و منتقدین مورد بحث قرار می گیرند.

خواننده گونه فیلم

در باره گونه سینمایی

گردآورنده و ویراستار: باری کیت گرانت

این کتاب که نخستین بار در سال ۱۹۸۶ و دومین بار در سال ۱۹۸۸ توسط انتشارات دانشگاه تگزاس به چاپ رسیده است شامل دو بخش است. بخش اول با بررسی مسائلی که در کوشش برای ترسیم تک تک گونه ها به وجود می آیند، توسط اندرو تودور آغاز می شود. پس از آن ادوارد باسکامب بر اساس استدلالی نظری، راه حلی جزئی برای معمای تودور عرضه می کند. مقاله بعدی مقاله ریک آلمن است که طی آن با طرح مفاهیم وام گرفته شده از زبانشناسی به ارائه راهی برای تحلیل گسترده کار در هر یک از گونه ها می پردازد. پی آمدهای سیاسی و اجتماعی گونه ها و فیلمهای هر گونه توسط جو دیت هس رایت و ژان لاپ بورژه مورد

FILM GENRE READER

edited by BARRY KEITH GRANT

University of Texas Press, Austin